

ΕΞ ΑΝΑΤΟΛΩΝ ΤΟ ΦΩΣ

Τὸ τέλος τῆς φετεινῆς χρονιάς ἐσημείωσε μὴ ἀπὸ τις μεγαλύτερες καὶ σημαντικώτερες νίκες τοῦ φεμινισμοῦ: τὴν πολιτικὴν ἐξίσωση τῆς γυναίκας μὲ τὸν ἄντρα στὴν Τουρκία.

Τὴν ὥρα πὸν τὰ ματοβαμμένα χέρια τῶν δικτατοριῶν τῆς Εὐρώπης ἀρπάζουν ἀπὸ τὴ γυναίκα ὅ,τι κατώρθωσε νὰποχτήσῃ ἔπειτα ἀπὸ μακροῦς καὶ ἐπίμονους ἀγῶνες καὶ τὴν ἐξευτελίζουν ὡς ἄνθρωπο, τὴν καταδικάζουν στὴν πείνα καὶ στὴν ἀνηθικότητα πετώντας τὴν ἀπὸ τὴ δουλειά της, ἢ Τουρκικὴ Δημοκρατία σπάζει χωρὶς δισταγμὸ καὶ τοὺς τελευταίους κρείκους τῆς ἄλυσσίδας, πὸν κρατοῦσε σκλαβωμένη τὴ γυναίκα.

Ἡ χειροφείτηση τῆς γυναίκας φάνηκε πὸς ἔγινε πίστη γιὰ τοὺς μεγάλους ἀρχηγούς τοῦ Τουρκικοῦ ἔθνους, πὸν κατάλαβαν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσουν ὅλες τὶς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις τῆς χώρας τῶν ἂν θέλουν νὰ τραβήξουν μπροστὰ, νὰ μεγαλοουργήσουν καὶ νὰ ξεπεράσουν τὰ κουρασμένα πιά δυτικὰ κράτη, πὸν παραπαίουν μέσα σὲνα πολιτικὸ χάος καὶ δὲν ξέρουν ἀπὸ πού νὰ κρατηθοῦν καὶ πού νὰ στηριχτοῦν.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνίδες πὸν μιλούσαμε μὲ οἶκτι γιὰ τὶς σκλάβες τῶν χαρμενῶν, πὸν δὲν εἶχαν ἄλλο προορισμὸ

παρὰ νὰ ἱκανοποιοῦν τὶς ὁρέξεις τοῦ ἀφέντη καὶ κυρίου τους καὶ νὰ μοιράζονται τὴν εὐνοιά του μαζὶ μὲ ὅλες τὶς ἄλλες νόμιμες γυναῖκες του, τί νὰ ποῦμε τώρα γιὰ τὸ ἐλεύθερο αὐτὸ ἀνθρώπινο πλάσμα, πὸν γιγαντώνεται μπροστὰ μας καὶ ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ μᾶς ἀντικρούξῃ μὲ ἕφος προστατευτικὸ καὶ κάπως περιφρονητικὸ;

« Ἰσσεῖς ἑκατὸ χρόνια εἴσατε ἐλεύθερες, ἀφοῦ πολεμήσατε μαζὶ μὲ τοὺς ἄντρες σας γιὰ νὰποτινάξτε τὸ ζυγὸ τὸ δικό μας. Δουλέψατε, θυσιαστήκατε γιὰ τὸ ἔθνος σας σὲ κάθε περίσταση, δουλεύετε καθημερινὰ γιὰ τὸ σπίτι σας, γιὰ τὰ παιδιά σας, γιὰ τὸ ψωμί σας πλουτίζετε τὸν τόπο σας καὶ ὁμως κανένας δὲ σᾶς τὰναγνωρίζει. Μὲ τὸ στανὸ κατορθώσατε νὰ πάρετε ἕνα μικρὸ δικαίωμα, πὸν σᾶς τὸ ἀμφισβητοῦν ἀδιάκοπα καὶ ὅλο δυσκολίες σᾶς φέρνουν γιὰ νὰ τὸ ἐξασκήσετε. Κι ἐμεῖς οἱ χτεσινὲς σκλάβες; Κοιτάξτε μας. Δήμαρχοι, δημοτικοὶ σύμβουλοι, δικαστές, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι. Μεθαύριο βουλευτὲς στὴ Μεγάλῃ Ἐθνοσυνέλευση. Ποῦ εἶναι ὁ πολιτισμὸς σας; Ποῦ εἶναι ἡ δημοκρατία σας; »

Ἐχετε δίκιο, ἀδελφές χανούμ. Σᾶς καμαρώνομε καὶ σᾶς χαιρόμαστε. Κι ἐμεῖς πὸν λογαριάζαμε νὰ σᾶς βοηθήσομε νὰ πετύχετε ἀπὸ πάνω σας τὰ δεσμὰ

τῆς πρόληψης, περιμένουμε τώρα σεῖς νὰ μᾶς δώσετε τὸ χέρι γιὰ ν'ἀνεβῶμε ἴσα με σᾶς.

Δυστυχῶς οἱ δικοὶ μας κυβερνήτες τρέμουν μορσιὰ σὲ κάθε νέα μεταρρύθμιση, γιὰ τὴν ὁποία δὲν μποροῦν νὰ ὑπολογίσουν οἴγουρα τί συνέπειες θὰ ἔχει γιὰ τὸ κόμμα τους. Γιὰ τὸ μεγάλο ἠθικὸ κέρδος ποὺ θὰ ἔφερνε μιὰ πνοὴ προοδευτικὴ, ποὺ θὰ φτερωῶσε τὶς δυνάμεις τοῦ τόπου, ποὺ θὰ παρουσιάσει

καινούριες ἀξίες, ποὺ θὰ μᾶς κάνει σεβαστοὺς στὸν κόσμον ὅλο, ἀδιαφοροῦν τέλεια.

Τὸ φῶς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Ἄς ἐλπίσουμε πῶς δὲ θ'ἀργήσει νὰ φτάσει ἴσαμε μᾶς, ποὺ δὲν εἴμαστε καὶ τόσο μακρὰ καὶ νὰ σκορπίσει μὲ τὴ λάμψη του τὰ σκοτάδια τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς πρόληψης ποὺ μᾶς πλακώνουν.

Αὔ. Θ.

